

Mennesker her i Danmark er en Følelse af Vemod ved at skulle skilles ved disse fjerntliggende Øer, der nu i saa lange Tider har hørt Danmark til. Men jeg forstaaer ikke, at man fra de Sider, der agiterer mod Øernes Afstaaelse til Amerika, til Stadighed vil gøre det derved, at man fremmaner straalende Fremtidsbilleder baade for os herhjemme og for Befolkningen ovre paa Øerne, straalende Fremtidsbilleder, som vi ikke her fra Danmarks Side vil være i Stand til at kunne virkeliggøre. Der har været talt meget om Muligheder, og at man ikke maa afstaa disse Øer, inden alle Muligheder for at gøre det godt for Befolkningen derude er udtømte. Skal vi dog ikke nøjes med at tale om Sandsynligheder? Det kan virkelig ikke nytte, at vi i den Grad vifter hinanden om Øerne med Muligheder, og det forekommer mig, at vi nu i adskillige Aar har set, hvad Følgen var af, at de vestindiske Øer hørte under Danmark. Jeg tror, vi har Lov til fra den Fortid, som er gaaet, at drage en Slutning med Hensyn til Fremtiden. Jeg tror, vi derfor ogsaa har Lov til at gaa ud fra, at de vestindiske Øer vil faa en langt lykkeligere Fremtid, hvis de bliver overdraget til Amerika, til det store Land, der i hvert Tilfælde — det er der ikke noget Menneske, der har Ret til at tvivle om — ejer den Evne, som er nødvendig for at kunne berede disse Øer en god og lykkelig Fremtid. Derfor vil jeg gerne anbefale, at man stemmer for det foreliggende Forslag til Beslutning.

Foss: Det fremgaar med Tydelighed af alt, hvad der foreligger om Salget af de vestindiske Øer, at det er et Spørgsmaal, om hvilket der neppe indenfor noget Parti er fuldstændig Enighed. Saaledes er det ogsaa indenfor det konservative Parti, i hvert Fald for saa vidt Repræsentanterne paa Rigsdagen angaar, idet der mellem dem fra gammel Tid og i Henhold til tidligere skete Begivenheder er Stemning for at sælge. Men hvis der indenfor vort Parti ikke er fuldstændig Enighed om dette Spørgsmaal, gælder dette vistnok i endnu højere Grad indenfor de andre Partier i Landet. Jeg tror altsaa, at Spørgsmaalet om Salg eller Ikke-Salg er et, som for Tiden skiller det danske Folk i alle Partier, i alle Klasser og i alle Dele.

Hvad er det nu for Opfattelser, der taler for eller imod dette Salg? Argumenterne for at modtage det Tilbud, der foreligger fra de Forenede Stater, kan hurtigt gøres

op. Vi har her at gøre med smaa fjerne Besiddelser, tilsammen ikke stort større end Møen, med en Befolkning paa mellem 25,000 og 30,000 Mennesker, saa mange som i en mellemstor dansk Provinsby, og vi har at gøre med en Befolkning væsentlig af fremmed Race og fremmed Sprog. Om end Forholdene paa St. Thomas ikke i og for sig tilskynder til Salg, gælder dette saa meget des mere om Forholdene paa St. Croix. Agerbruget paa denne Ø er forlængst ødelagt. Befolkningen er aftagende, den er udvandrende, oprørsk, de Hvides Stilling paa St. Croix er usikker og farlig. De danske økonomiske Foretagender paa St. Croix, som man har søgt at rejse navnlig efter 1902, har store Vanskeligheder at kæmpe imod, og de faa Personer, som har baaret dem, har tabt Troen paa, at de alene kan bære dem videre. Negerbefolkningen paa St. Croix er fattig, den har Ulyst til Arbejde, Sundhedstilstanden er slet, der mangler ordentligt Drikkevand, der er enorm Børnedødelighed.

Paa St. Thomas er Situationen ikke fuldt saa daarlig. Den danske Kapital, som er anvendt der siden 1902, er ikke uheldigt anvendt, og der er ingen Fare for, at de Foranstaltninger, der der er truffet, ikke skal lykkes, tværtimod. Men det er kun forholdsvis faa Danske, der er engagerede direkte i den Handel, der drives paa Øerne. Da det vestindiske Kompagni fornylig søgte en lokal Bestyrelse, kunde man ikke finde en egentlig dansk født Købmand til at indtræde deri. Saa meget er det gaaet tilbage med den tidligere saa blomstrende Deltagelse fra dansk Side i Handelen paa St. Thomas. Og saa kommer dertil det, som i ubestemte Udtryk er os forelagt af Udenrigsministeren om de politiske Farer i Fremtiden for Øernes Neutralitet, og at dermed Danmark under visse Forhold for Øernes Skyld kunde være i Fare. Det er kendt, at St. Thomas har en fortrinlig Beliggenhed, har glimrende kommercielle Muligheder, og at den derfor ogsaa har en økonomisk og strategisk Betydning i Forhold til Panama-Kanalen. Man kan tænke sig, at hvis en europæisk Stormagt søgte at udvide sine Forretninger under dansk Flag, vilde det vække Misfornøjelse i de Forenede Stater, og man kunde tænke sig, at der under en Krig mellem de Forenede Stater og en saadan europæisk Stormagt vilde komme Vanskeligheder for os, hvis f. Eks. en europæisk Stormagt søgte at falde tilbage paa St. Thomas som neutral Havn og Holddepunkt. Og man kan uden at have dybt Kendskab